

Oponentský posudek doktorské disertační práce

Ing. Jitky Bad'urové

Problematika obouvání dětí s valgosním postavením pat.

Předložená práce se zabývá vlivem užívání vkládacích stélek na korekci deformity dětských nohou jako je valgosita pat. Ta sice v dětském věku nezpůsobuje dětem velké problémy, ale může vést ke zdravotním problémům jako jsou záněty a artritida v dospělosti. Tato deformita je zpravidla kompenzována vkládacími stélkami, ovšem jejich účinnost není příliš prokázána.

Práce má rozsah asi 150 stran a je doplněna 22 tabulkami a 52 grafy a obrázky. Seznam použité literatury má 99 položek.

Jsem docela skeptický k tvrzení „nesporný vliv na toto onemocnění má BMI...“ prezentované i v abstraktu. Byl nějak prokázán vztah příčiny a následku? Podle mne by směr závislosti mohl být i opačný – děti s deformitou nohou se nerady pohybují a proto u nich bývá zjišťován větší BMI. V závěru už je autorka opatrnější, když formulace zní: „Skupina dětí s valgosním postavením pat měla i průměrně vyšší hodnoty BMI“.

Velmi mne zaujala kapitola 4.4, kde bylo zjištěno, že hodnoty indexu nohy podle Chippaux – Smiřáka se velmi výrazně liší při použití různých metod vyhodnocení. Při tom je pozoruhodné, že zdrojem odchylek pravděpodobně nejsou různé metody snímání otisku (fotografická vs. chemická), kde by laik čekal největší problémy, ale odlišnosti vznikají pravděpodobně při analýze otisku programem Plantogram. Při tom hodnoty doplňkových měření vykazují rozumný rozptyl, který v žádném případě nedokáže vysvětlit naprostou nekorelovanost výsledků mezi otisky nohy získanými různými metodami a zpracovanými softwarově (obr. 4.38) a naproti tomu velmi dobrou korelaci stejných otisků, ale zpracovaných ručně (obr. 4.37). Je-li program Plantogram užíván častěji, než pouze v této práci, zasloužily by si získané výsledky důkladnější analýzu protože je docela dobře možné, že komunita zabývající se stavem nohou a používající tento program staví své teorie na datech, která jen s malou mírou nadsázky můžeme označit jako náhodná. Ke cti autorky slouží, že se nespokojila pouze s rutinním zpracováním výsledků jednou metodou a upozornila tak na tento problém.

Pozoruhodným výsledkem je, že nebyl zjištěn statisticky významný rozdíl v indexu nohy po čtyřech měsících nošení speciální obuvi. Oponent je medicínský laik a jako takovému se mu čtyři měsíce zdají jako příliš krátká doba, aby mohly být zaznamenány nějaké změny. Stejně tak počet probandů mohl být asi větší. I tento výsledek by si asi zasloužil důkladnější prověření na větším množství pacientů a se stélkami, které by umožňovaly (třeba podle ošoupání vrstvy barvy) zjistit jak často byly opravdu nošeny. Jsa vlastníkem páru plochých nohou, pamatuji si, že jsem k nošení stélek v dětství nepřistupoval s žádným nadšením. Jsou-li stélky opravdu neúčinné, budou určitě spokojeni jak pacienti, tak zdravotní pojišťovny a jediným komu bude vadit zastavení jejich používání budou jejich výrobci.

Práce je napsána přehledně, ale nepodařilo se v ní odstranit všechny překlepy (např. záměna slov „tloušťce“ a „zkoušce“ na str. 37, velká písmena v nadpisu kapitoly 1.5 nebo 2. položka seznamu literatury Maier, A. odkazující na Erne Maiera). Také Sosna et al. na str. 28 má být Sosna et al. (zkratka z latinského et alii – a další).

Výsledky práce byly publikovány ve třech časopisech a na 20 konferencích a prošly tedy jistou oponenturou v rámci odborné komunity.

Práce je velmi kvalitní a oponentovi se nepodařilo objevit žádné zásadnější nedostatky. **Proto bez výhrad doporučuji přijmout práci k obhajobě.**

Zlín 23.3.2007

doc. RNDr. Petr Ponížil, Ph.D.